

[Ole Bjørn Kraft.]

strækkeligt bekendt. For et Land som Danmark maa Afbyrdelsen af de vante Tilførselsveje betyde en fundamental Ændring i vore produktions- og beskæftigelsesmæssige Vilkaar. Virkningerne af den nye Tilstand vil først i Løbet af Vinteren fremtræde i sit fulde Omfang, men allerede nu stiller den nye Situation os over for Spørgsmaal af den mest vidtrækkende Betydning for Folkets hele Tilværelse. Vi er paa det nøjeste knyttet til Tyskland i alle vore økonomiske Dispositioner og maa naturligvis drage de Konsekvenser deraf, som er nødvendige for Folkets hele Eksistens. Arbejdsmæssigt, forsynings- og ernæringsmæssigt maa vi bestræbe os for under de givne Vilkaar at tilrettelægge vore Forhold saaledes, at vi i størst mulig Udstrækning opretholder vort Produktionsapparat, Landbrugets og Industriens Evne til Fremstilling af de nødvendige Varer til Eksport og Forsyning af Hjemmemarkedet, modarbejder Arbejdsløsheden og sikrer det samlede Folk Adgang til de Livsfornødenheder, som er nødvendige for Bevarelsen af dets Sundhed og Arbejdskraft.

Alle Regeringens Bestræbelser har ogsaa været rettet derimod, og de Resultater, der er opnaaet, maa videreføres og ny Indsats gøres i fortsat Rækkefølge. Det er ikke mindre end en stor og vigtig national Opgave paa alle disse Omraader at handle saaledes, at Folkets Samhørighed tydeligt manifesteres og alle Lag af Befolkningen forstaar, at alle her er lige, og ingen føler sig svigtet eller forbigaaet, hvor vore Evner strækker til for at bøde paa Tidens vanskelige Kaar. Det vil ikke kunne undgaas, at Afsavn og Ofre maa kræves, og at vore Fordringer til Tilværelsen maa begrænses; men selv om vore Forhold bliver indskrænkede og vore Vilkaar ringere, end vi er vant til, vil vi dog ikke i Forhold til de Kaar, som er mange andre Folk beskaaret, have Grund til Klage. Det bør vi maaske huske, naar Rationerings- og andre Bestemmelser kan føles trykkende, og ikke alt for ivrigt benytte enhver Lejlighed til en Kritik af Forholdsregler, der er uundgaelige, og som har til Formaal at sørge for den fuldt ud ligelige Fordeling af de nødvendige Goder, hvis bedst mulige Sikring alle trods alt maa føle som en Ærespligt. Regeringen har her virkelig Krav paa at blive mødt med Tillid til sine Bestræbelsers Redelighed.

Modarbejdelse af Arbejdsløsheden, Fastlæggelse af et rimeligt Prisniveau for de livsnødvendige Varer og en Rationering, der sikrer deres Tilstedeværelse i alle Lag

af Befolkningen, er tre Opgaver, som Regeringens Bestræbelser til Stadighed maa være rettet imod. Igennem de vedtagne Beskæftigelseslove og andre, som er under Forberedelse, kan det ventes, at virkelig betydelige Resultater over for Arbejdsløsheden vil blive opnaaet. Arbejdsløsheden maa bekæmpes paa alle Fronter, og det er glædeligt at se, at det private Initiativ baade fra Enkeltpersoner og Organisationer slutter sig til Regeringens Bestræbelser. Dette Sammenspil mellem Statsmagt og frivillig privat Indsats, saaledes som det udfolder sig paa mange Felter, er til Ære for vort Samfund, et Vidnesbyrd om dets Styrke og Tilpasningsevne og et naturligt Udtryk for hele vor Indstilling. Den frivillige Samfundstjeneste, som vi ser paa Arbejdsløshedens Omraade og paa andre som Luftbeskyttelsens og sociale Omraader, til Eksempel gennem Danske Kvinders Beredskab og Samfundstjeneste, er et Vidnesbyrd om, at Ansvarsfølelsen over for det fælles Folkehjem er vidt udbredt og aktiv.

Det vanskeligste Spørgsmaal, som for Tiden er Genstand for Regeringens Overvejelser, er utvivlsomt Standsningen af Prisstigningen paa de nødvendige Levnedsmidler. Alle erkender, at det her er nødvendigt at naa et Resultat, for at et for voldsomt Misforhold ikke skal opstaa imellem Arbejdernes og Mellemlandens Indtægtsniveau og deres nødvendige Udgifter. En Tilbagevenden til en generel Pristalsordning er efter mit Partis Opfattelse ikke mulig. Om dette Spørgsmaal har jeg tidligere haft Lejlighed til at udtale mig udførligt, da vi forhandlede Pristalsordningens Bortfald. De Grunde, som talte for Beslutningen om at lade Pristallet bortfalde, er stadig væk gældende, saavel Hensynet til at modarbejde de inflatoriske Tendenser i Tiden som den Kendsgerning, at en Hjælp ad denne Vej kun vil være midlertidig og tilsyneladende og ledsaget af en Forøgelse af selve Arbejdsløsheden og dermed en Formindskelse af Arbejdernes reelle Indtjeningsmuligheder.

Man maa derfor befare andre Veje, og det skulde ikke ligge uden for vor Muligheds Grænse, saaledes som det har været Tilfældet med Boligen og Brødet, ogsaa for andre vigtige Fornødenheder at faa lagt Loft over Priserne, saaledes at der dog paa dette Omraade kan sættes et effektivt Stop for den dalende Købekraft. Vore Prisers almindelige Bevægelse er vi nu saa lidt som tidligere, og nu maaske mindre end nogen Sinde, alene om at bestemme, og Beslutninger, vi træffer, kan let omstødes af Forhold, som vi ikke be-